

en nøjere drøftelse af befordringsfradraget sat ind i en miljømæssig sammenhæng, hvor man så på, hvor fornuftigt det er, at man har et befordringsmæssigt fradrag, og at man prøver at se befordringen som ikke bare et arbejdsmarkedsredskab, men også i miljøpolitisk sammenhæng.

Vi kan godt støtte forslaget om, at indkomster under 180.000 kr. får en begunstiggelse, men under alle omstændigheder synes vi egentlig, det havde været rart, hvis man havde inddraget det her i en større øvelse omkring befordringsfradrag og den kollektive trafik.

Vi konstaterer også og kan godt se logikken i, at når man taler om ligningsmæssige fradrag, er fagforeningskontingentet en del af det. Vi ved også, at det måske har nogle konsekvenser, nemlig at det bliver mindre attraktivt at være medlem af en fagforening. Disse konsekvenser er vi ikke særlig begejstret for for at sige det på jysk, men set i en logisk skattemæssig sammenhæng, er det jo logik også at inddrage det i denne forbindelse. Men jeg går ud fra, at man er klar over, at det også kan have negative virkninger, som slet ikke har noget med skattepolitik at gøre.

Som det er fremgået, er vi altså tilhængere af hovedsigtet i lovforslagene, som ligger i denne pakke, om at lette skattebyrden for lavindkomster, og at værdien af rentefradraget nedtrappes over et antal år. Vi har altså tilkendegivet, at det skal være det, der ligger, med de tre år. Punktum! Det ikke er tilfredsstillende – det tror vi ikke – men hvis regeringen via beregninger kan påvise, at der ikke er et eneste menneske, der bliver uretfærdigt behandlet, må vi selvfølgelig kigge på det.

Under alle omstændigheder tror jeg nok, vi må sige, at hver gang man laver en nyordning, er der nogle, der bliver bragt i vanskeligheder, fordi de har handlet ud fra andre forudsætninger. Men denne gang kan det godt være, at der er nogle, der bliver bragt i så hårde vanskeligheder, at det er rimeligt at se på, om ikke vi kan tilgodese det. Hovedsigtet kan efter vores opfattelse sagtens nås, ved at man får signalet ud om, at nu skal der ske en ændring på det her felt, og det er allerede sket ved, at de her lovforslag er fremsat.

Vores stillingtagen til de her ting afhænger jo også af de andre forslag, og i den forbindelse vil vi også kigge på beregningerne over, hvordan denne lettelse for lavindkomstgrupperne passer sammen med de afgiftsforhøjelser, der foretages

med den anden hånd. For det, der var karakteristisk for 1993-skattereformen, var, at der var små skattelettelser til lavindkomsterne og store skattelettelser til de høje indkomster. Og da der var gået nogle år, viste det sig, at takket være kommuneskattens stigning og de såkaldt grønne afgifter fik lavindkomsterne nul kroner ud af det. Så skal vi medvirke til noget, vil vi sikre os, at dette ikke sker igen.

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu to korte bemærkninger, først fru Elisabeth Arnold og derefter hr. Jacob Buksti.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det var en meget venlig tone, SF's to ordførere havde i deres indlæg, så venlig, at jeg må advare tilhørerne imod at tro, at dette er et signal om en total afvikling af rentefradraget. For sådan kunne man godt forstå både hr. Jes Lundes og hr. Aage Frandsens tale: at de hilste velkommen, at man nu var i gang med at afvikle det totalt, og at de gerne så, at det blev afskaffet helt.

Det vil jeg gerne advare imod. Fra radikal side synes vi ikke, det er nogen god idé at afskaffe rentefradragsretten totalt. Det vil have nogle uheldige generationsmæssige virkninger. Det vil betyde, at det vil blive endnu sværere for unge mennesker at købe hus, end det er i dag, og det ønsker vi ikke. Vi ønsker ikke at uddybe den generationskløft, der er i forvejen.

Desuden mener vi også, at det er vigtigt at bevare rentefradraget for modsætningsvis at kunne bevare muligheden for at beskatte renteindtægter. Det mener vi faktisk er en vigtig del af skattesystemet. Der skal være symmetri i det. Fradrag for renteudgifter modsvares af skattepligt af renteindtægter.

Derfor vil jeg gerne advare imod SF's markedsføring af det her som en begyndende afvikling af rentefradragsretten.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil da også gerne kvittere for tonen i de to SF-ordføreres indlæg, men vi må jo også bevare vores kritiske sans.

Og til hr. Aage Frandsen: Om vi kan lave regnestykker, hvor der overhovedet ikke er nogen mennesker, der bliver uretfærdigt behandlet, bliver en selvstændig politisk diskussion, for hvad vil det sige at være uretfær-